

یکشنبه 12 آبان 1398 - 5 ربیع الاول 1441 - 3 نوامبر 2019

رحلت عالم مجاهد آیت‌الله "میرزا حسین حسینی" معروف به "میرزا خلیل" (1287 ش)

رحلت عالم مجاهد آیت‌الله "میرزا حسین حسینی" معروف به "میرزا خلیل" (1287 ش)، در نجف آیت‌الله میرزا حسین حسینی معروف به میرزا حسین میرزا خلیل، در حدود سال 1194 ش (1230 ق) در نجف اشرف به دنیا آمد. این عالم برجسته پس از فراگیری مقدمات و سطوح نزد پدر و برادرش از محضر فقهای نامداری همچون شیخ محمدحسن نجفی صاحب جواهر و شیخ مرتضی انصاری بهره برد و تا مقام رفیع مرجعیت شیعه پیش رفت. مرجعیت این فقیه جلیل پس از رحلت میرزای بزرگ شیرازی فراگیر شد و شیعیان ایران، عراق، لبنان، هند و دیگر سرزمین‌های اسلامی به وی رجوع نمودند به طوری که از ایشان به عنوان زعیم حوزه علمیه نجف اشرف یاد می‌گردد. آیت‌الله میرزا خلیل تمام مدت تدریس خود را در حوزه فقه سپری نمود و ده‌ها شاگرد فاضل به عالم تشیع عرضه کرد. وی در جریان نهضت مردمی مشروطه به همراه عالمان بزرگوار همچون آخوند ملا محمدکاظم خراسانی و میرزا عبداللّه مازندرانی، یکی از سه رکن رهبری نهضت مشروطه از حوزه نجف بود و از این جنبش تا زمانی که به انحراف کشیده نشده بود، حمایت می‌کرد. همچنین از وی آثار ارزشمندی برجای مانده که کتاب "فی الإجازة، کتاب فی الغصب و شرح نجات العباد از آن جمله‌اند. سرانجام این فقیه مجاهد پس از عمری تلاش در راه اعتلای اسلام در دوازدهم آبان 1287 ش برابر با دهم شوال 1326 ق در 93 سالگی به دیدار حق تعالی شتافت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

رحلت عارف شهید و فقیه حلیا، علامه "میرزا ابوالحسن شمعانی" (1352 ش)، در تهران به دنیا آمد. وی پس از فراگیری علامه حاج میرزا ابوالحسن شمعانی (تهرانی) در سال 1281 ش (1320 ق) در تهران به دنیا آمد. وی پس از فراگیری مقدمات، به کسب معانی بیان، فقه، اصول، منطق، کلام و حکمت و ریاضیات و طب پرداخت و از اساتیدی همچون میرزا محمود قمی، محمدرضا صهبای قمشه‌ای، میرزا طاهر تنکابنی و میرزا علی اکبر یزدی استفاده برد. آیت‌الله شمعانی در 26 سالگی به نجف اشرف مهاجرت کرد و رجال و حدیث را از محدث رجالی، سیدابوتراب خوانساری فرا گرفت. وی سپس به وطن بازگشت و در منزل خویش به تدریس علوم و فنون و ترجمه و تالیف پرداخت. حضرات آیات: میرزا هاشم‌آملی، عبدالله جوادی آملی، حسن حسن‌زاده آملی، محمد حسن احمدی فقیه یزدی و سید جلال الدین محدث ارموی از جمله شاگردان و تعلیقات بر تفسیر ابوالفتوح رازی، و تفسیر مجمع‌البیان طبرسی، راه سعادت در اثبات خدا و بحث نبوت و ولایت و معاد از جمله آثار این عالم ربانی می‌باشند. ایشان به زبان عربی، فرانسه و عبری تسلط و احاطه کامل داشت و در هیئت و نجوم و زیچ ماهر بود. سرانجام این فقیه و مدرس بزرگوار در دوازدهم آبان 1352 ش برابر با هشتم شوال 1393 قمری در اثر کسالت قلبی در 71 سالگی در بیمارستانی در آلمان بدرود حیات گفت و سپس با تشییع باشکوهی در جوار حرم عبدالعظیم (ع) مدفون گردید.

اسات شمعید "تندگهان" هژب نفتی دولت شهید، حاج، توسط مزده، ان بعثه، عراق، (1359 ش)، محمدجواد تندگویان در سال 1329 در تهران به دنیا آمد. پس از پایان تحصیلات وارد مبارزات سیاسی شد و با پیروزی انقلاب نیز در خط نظام قرار گرفت تا اینکه در دولت شهید رجایی به وزارت نفت انتخاب شد. کمتر از دو ماه بعد، وی در یکی از بازدیدهایی که از صنعت نفت در جنوب داشت به اتفاق چند نفر از مسئولان وزارت نفت به اسارت نیروهای متجاوز بعثی عراق درآمد. شهید تندگویان در طول مدت اسارت تحت سخت‌ترین شکنجه‌های بعثیان قرار گرفت تا اینکه به فیض شهادت نائل آمد. سرانجام بعد از گذشت 11 سال، پیکر مطهر این آزاده مجاهد در اواخر آذرماه 1370 به ایران انتقال یافت و در بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

وفات حضرت سکینه بنت الحسین (ع) از زنان بزرگ اسلام و نواده‌ی امام علی (ع)، در حدود سال 42 هجری قمری در مدینه به دنیا آمد. آن حضرت دارای اخلاقی فاضله، صفاتی حمیده، بلاغت، فصاحت و جود و گرم بود. آستان بیان، مرجع ادب و فضلا و شعراء و ارباب کمال بود و در شعر و ادب مهارت داشت. او همسر عبدالله بن حسن (ع) پسر عموی خود بود و از مادری با نام رباب به دنیا آمد. آن حضرت به همراه پدر، عموها و دیگر اعضای خانواده از مدینه راهی کربلا شد و در نوزده سالگی پدر و بستگان را از دست داد و رنج اسارت کشید. از آن پس راهی مدینه شد تا سرانجام در 75 سالگی در مدینه وفات یافت.

در به، شکست دادن، در جنگ حمانه، دوم، قانون اساسی، تازه، ان، کشته، تصویب شد. (1946 م) اساسنامه میجی یا قانون امپراتوری (مصوب 1889) قانون اساسی پیشین ژاپن بود که اختیارات گسترده ای را به پادشاه داده و قدرت اجرایی را به هیئت وزیران بخشیده بود که رئیس آن توسط شورای سلطنتی تعیین می گشت.

اساسنامه میجی بارها تغییرات گسترده ای را به خود دید. تا اینکه با تصویب اساسنامه صلح جویی در سوم نوامبر 1946 و اجرای آن از سوم مه 1947 به طور کلی تغییر یافت و یک حکومت لیبرال دمکرات با محوریت پارلمان جایگزین حکومت مشروطه سلطنتی پیشین شد. البته قانون سابق هنوز به اعتبار خود باقی است و قانون جدید بر اساس اصل 73

اساسنامه امپراتوری یک سند بازنگری در اساسنامه امپراتوری شمرده می شود.

منبع: fa.wikipedia.org